

ΚΑΛΕΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Τζιμούρτα Δέσποινα
Καμέλα Τσάνο ΒΔ

Στα πλαίσια του μαθήματος των Νέων Ελληνικών της Β Λυκείου, οι μαθητές έγιναν για λίγο, οι ίδιοι ποιητές. Ακολουθώντας οδηγίες για τα λογοτεχνικά ρεύματα του συμβολισμού και του υπερρεαλισμού, που τους δόθηκαν από το διδάσκοντα, έγραψαν κάθε τμήμα το δικό του ποίημα, με θέμα τον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1940. Μάλιστα ένα από τα ποιήματα έδωσε την αφορμή και για μία μικρή δραματοποίηση, η οποία παρουσιάστηκε από τους μαθητές στη σχολική γιορτή της 28ης Οκτωβρίου, συνιστώντας και μία πρόταση για καινοτόμο διδασκαλία του μαθήματος της ποίησης.

ΚΑΛΕΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Τα ποιήματα των τμημάτων:

ΒΗ «ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ»

Ήλιος ολόχρυσος
Μελωδίες πουλιών
Μόνη έννοια τους το παρόν
Να πετάξουν όσο πιο ψηλά μπορούν
Δύσκολη εποχή να πεις αντίο
Ξαφνικά γίνονται άσπρα τα βουνά
Τρομακτικά ανθρώπων συναισθήματα κρυφά
Φεύγουν τρομαγμένα τα πουλιά
Στης θάλασσας τα νερά ξεχύνονται
Κόκκινα ποτάμια
Η γη τρέμει
Το μέλλον αβέβαιο

ΚΑΛΕΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΕΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Τα ποιήματα των τμημάτων:

ΒΠ1- ΒΓ2 « ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ»

Ήλιος άνηιζε τη γη
έσχιζε με φόρα τα σύννεφα
Και χάιδευε τις καρδιές μας
Άρωμα λουλουδιών σκορπιζόταν στον αέρα
Νερό της θάλασσας δρόσιζε τη μέρα
Και ξαφνικά....Πού κρύφτηκε τόση
ομορφιά;

Παγωμένα τα βουνά
Τα δέντρα κόκκινο έχουν χαράξει
Φύλλα από τα δέντρα-αίμα
Πουλιά πάνω στα αγκάθια
Χιονάνθρωποι αναζητούν ελπίδα
Δυνατή βροχή τρομάζει τη γη
Ακούστηκε ανθρώπινη κραυγή
Τρέμει η ψυχή για το τι θα συμβεί

ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Τα ποιήματα των τμημάτων:

ΒΔ «ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ»

Εκεί όπου τα χρυσά και ολόφωτα σπαθιά
της άνοιξης τσάκιζαν τον γαλήνιο ουρανό
Η φύση στολιζόταν να δείξει τα όνειρά της
Ο ήλιος φωτεινός πρέπει να μας
χαμογελούσε

Χαμόγελα παιδιών έσταζαν από τα
πρόσωπά τους

Μες στη ζέστη τα πουλιά τραγουδούσαν
Τα δέντρα αγνάντευαν

Μα κάτι απρόσμενο συνέβη
Απότομη και θλιβερή η αλλαγή
Άσπρο χαρτί, άσπρος ουρανός
Άσπρα δέντρα

Η πόλη πάγωσε

Με μπουμπουνητά ο καιρός αλλάζει
Η φύση φορά το μαύρο φόρεμά της
Από τον ουρανό πέφτουν κόκκινες
σταγόνες

Τα δέντρα φωνάζουν, προσπαθούν να
κρυφτούν

Μέσα από τα σύννεφα ανοίγει το μαύρο
σκοτάδι

Άνοιξα το παράθυρο

Ο φίλος μου τυφλός, η καρδιά μου μαύρη
Η ζωή μας μαυρισμένη ως το κόκκαλο

Παιδικές φωνές ακούγονται: «φοβάμαι»!

Ο δρόμος του χειμώνα είναι μακρύς

ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ

Τα ποιήματα των τμημάτων:
ΒΠ2 ΒΜ2

«ΓΙΝΟΜΑΙ ΠΟΙΗΤΗΣ»

Ο ήλιος χαιρετούσε και ο κόσμος

γέμιζεχρώματα

Φως υπέρλαμπρο του ήλιου

Φώτιζε το πράσινο της γης

Θερμή λάμψη διαπερνούσε τα κλαδιά

Τα παιδιά έπαιζαν με μπάλες και σχοινιά

Ηλιόψυχρος ο Έρωτας

Συννεφιά μου τι ζητάς στο μπαλκόνι μου
μπροστά;

Το σκοτάδι επελαύνει

Το σκοτάδι έπνιξε του κάθε ανθρώπου χάδι

Τα γέλια των πουλιών

Έγιναν σταγόνες

Που πάγωσαν τις καρδιές

Ο άνεμος έφερε τον παγετό

Τέρατα μικρά και μαγικά

Άνθρωποι με πανικό και ανησυχία

Τρέχω σα τρελός για να βγω στο φως